

Pinsedag, den 5. juni 2022

Kl. 9.30 i Arninge kirke og kl. 11.00 i Dannemare kirke - begge med nadver

Salmer

290 I al sin glans nu stråler solen

300 Kom, sandheds Ånd, og vidne giv

291 Du, som går ud fra den levende Gud

294 Talsmand, som på jorderige

723 Naturen holder pinsefest

Nadversalme: 474 Jesus Krist, du gav mig livet

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Efter opstandelsen og himmelfarten var disciplene forsamlet i pinsen i Jerusalem. Og der var mange til stede fra alle verdenshjørner, fra mange kulturer og mange sprog.

Og så opdagede folkene fra alle verdensdele, at de pludselig kunne forstå, hvad der blev sagt.

Vi hører, at ånden kom til disciplene, tunger af ild, satte sig på dem, eller hvis det overhovedet er mere forståeligt: de blev fyldt af helligånden.

X

Hvordan skal vi forstå det, her i Arninge/Dannemare i 2022?

Skal vi håbe på "tunger af ild", som kommer til os, så vi kan forkynde på alle sprog?

Næppe, men vi kan godt tale om en gnist eller ulmende glød, som er der, og som vi ofte kan opleve blusse op og blive til varme og ildhu.

I dag taler vi om en "ildsjæl", det forstår vi alle, det er et energisk og engageret menneske, der gør en masse gode ting for sine omgivelser.

Men måske spørger engang vores børnebørn: bedstefar – hvad er en ildsjæl? Kan en sjæl godt brænde?

"Tunger af ild" eller "ildsjæle" kommer ud på et, og apostlenes var den slags ildsjæle, som fordi de havde set Jesus i levende live igen efter korsfæstelsen, aldrig mere kom i tvivl og aldrig mere svigtede.

Og med meget stor ildhu gjorde alt for at bringe budskabet ud i verden.

X

Pinsen handler om ånd. Ikke kun om den almindelige ånd, ildhuen, men om guddommelig ånd, eller helligånd.

Da Jesus ikke mere befandt sig her på jorden efter Kr. Himmelfartsdag, var han ikke mere blandt disciplene. Hvad siger han så? Jo, han vil give os en anden talsmand. Han er selv første talsmand.

Den anden talsmand, efterfølgeren, erstatningen, vil være hos os til evig tid, lyder det i teksten.

Og så får vi også at vide, at denne talsmand er sandhedens ånd.

Talsmanden er ånd, sandheds og kærligheds ånd. Helligånd.

X

Helligånden er det tredje element i den treenige Gud.

Ligesom en taburet skal have tre ben, for at vi kan sidde på den og den ikke vælter, lige så er Helligånden lige så uomgængelig som Faderen og Sønnen i den treenige Gud.

Men hvad er helligånden? Et mærkeligt fluidum? En underlig ånd?

Grundtvig taler, som vi lige sang, om den levende Gud. Det kan jeg lide. Gud som ånd, Gud som proces, Gud som det der forsoner og forener mennesker trods forskellige tungemål.

Gud er ikke kun skaberen udenfor verden, der skabte liv ind i verden.

Gud er også i verden, og virker også som verdens åndedræt, sjælen.

Helligånden er på mange måder det mest konkrete, beviselige, det vi kan erfare fra vores eget liv, det indlysende og umiddelbare.

X

Grundtvig skelnede mellem bogstav og ånd. Bogstaverne er det bogstavelige, tegnene, konturerne, lydene, og som kan sammensættes på mange måder til ord og sætninger. Alt det vi lærer i skolen fra 1. klasse.

Men bogstavet gør det ikke alene. Forståelsen ligger mellem linjerne, siger man.

Det kræver ånd at forstå, ånd at bruge bogstaverne. Der findes endnu ikke brugbare oversættelsesmaskiner, fordi ånden bag bogstaverne er svært at få med.

Vi kan se det ved, at det går galt, når man underkender eller reducerer ånden, og tror, at reglerne bare skal forøges, finjusteres, opdateres, konkretiseres, kontrolleres, kommunikeres, og så bliver alt godt.

Ånd er der brug for. Den er lifligheds magt, som Grundtvig siger.

X

Der er også ånd i naturen. Naturens ånd, det lyder lidt romantisk, men Grundtvig var også inspireret heraf:

*Skin over vang med en morgen med sang
Morgen i maj når det grønnes.*

Eller som det siges i den pinsesalme, som vi begyndte gudstjenesten med at synge:

*Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemligt gennem løvet
Det volder alt den Ånd, som daler,
det virker alt den Ånd, som taler,*

X

Vi hører mest om Faderen og sønnen i vore salmer og tekster i gudstjenesten, men helligånden er lige så vigtigt. Med helligånden bliver det hele levende.

Helligånden er det, som gør os til indre styrede mennesker, og som giver karakter, selvkontrol og overskud.

Profeten Jeremias i GT lader Gud sige: "Jeg lægger min lov i deres indre og skriver den i deres hjerte."

I det indre – dér ligger kristendommen.

Når vi har nadver, beder vi: "Styrk os i det indre menneske".

Når vi således er styrket, opbygget i det indre, i sjælen, i karakteren. Så er troen hvor den hører hjemme, inde i os, inde i dig og mig.

Så kan vi forenes med kappadokiere, mesopotamere, romere, græker, jøder, kretere og araber.

X

En tysk filosof, Hegel, sagde, at ånd forsoner modsætninger. Ånd forener forskelle. Den skaber enhed ud af mangfoldighed. Ånden er altid dynamisk, levende og i proces, og vil derfor altid spænde bro over modsætninger. Og især de skel, vi selv sætter op. Den sammenknytter mennesker ved troens bånd.

Treenigheden, triniteten, er derfor det der gør vores Gud levende, dennesidig, jordisk, jeg ser den hele tiden puste og ånde, nogle gange kan den måske knap få luft og overanstreges, men alligevel virker den og grøder og skaber udvikling og fællesskab.

AMEN og glædelig pinse.